

عنوان مقاله:

بازتاب تجلیات جمالی و جلالی حق در آئینه اشعار شهریار

محل انتشار:

فصلنامه عرفان اسلامی، دوره 17، شماره 67 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

لیلا زارع سلماسی - دکتری زبان و ادبیات فارسی، مدرس دانشگاه فرهنگیان پردیس امام خمینی سلماس، ایران. Zare.salmasi@gmail.com

خلاصه مقاله:

تجلی ذات مطلق هستی و انواع آن در کسوت اسما و صفات جمالی و جلالی، همچون اندیشه عرفانی وحدت وجود، از جمله موضوعات مهم عرفانی است که با تاسی از مکتب عرفانی ابن عربی، در آئینه اشعار شعرای عرفانی بازتاب وسیعی داشته است. و در آئینه اشعار شهریار هم با تاسی از شعرا و عرفای پیشین بخصوص حافظ شیرازی، که از همه لحاظ تحت تاثیر افکار و اندیشه‌های عاشقانه-عارفانه حافظ واقع گردیده است، در کسوت اندامهای لطف آمیز و قهر آمیز معشوق و در شکل و صورت ادبی (عاشقانه-عارفانه) و شخصیت‌های اساطیری، تاریخی، داستانی، مذهبی و غیره که هر کدام به نوعی مظهر و نماد تجلی اسما و صفات جمالی و جلالی معشوق ازلی هستند، بازتاب گسترده‌ای داشته است و کمتر غزل عرفانی از شهریار را می‌توان یافت که در آن به تجلیات جمالی و جلالی اشاره‌ای نشده باشد. این نوشتار به بحث و تفحص در این زمینه در اشعار شهریار، با ذکر شواهدی از دیگر شعرای عارف پرداخته است.

کلمات کلیدی:

شهریار، تجلی، ذات، اسما و صفات، جمال و جلال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1311300>

